

Dragostea și Legea

Pentru studiul din această săptămână, citește Romani 12 și 13.

Sabat după-amiază

Text de memorizat: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită.” (Romani 12,2)

Oricât ar fi căutat să-i scape pe romani de concepțiile lor false cu privire la Lege, Pavel îi cheamă totuși pe creștini la un standard înalt al ascultării. Ascultarea aceasta vine dintr-o schimbare interioară, a inimii și a minții, o schimbare care vine numai prin puterea lui Dumnezeu, care lucrează în acela care I s-a predat Lui.

Romani nu conține nicio aluzie că ascultarea aceasta vine de la sine. Creștinului trebuie să i se arate ce se cere de la el, iar el trebuie să dorească să îndeplinească aceste cerințe și, în cele din urmă, să caute puterea fără de care ascultarea este imposibilă.

Acest lucru înseamnă că faptele sunt o parte a credinței creștine. Pavel nu a vrut niciodată să subestimeze faptele. În capitolele 13 – 15, el le accentuează cu putere. Aceasta nu este o negare a celor spuse de el anterior cu privire la neprihănirea prin credință. Dimpotrivă, faptele sunt adevărata expresie a ceea ce înseamnă „a trăi prin credință”. S-ar putea spune chiar că, datorită cunoștinței sporite care a fost adăugată după venirea lui Isus, cerințele Noului Testament sunt chiar mai mari decât cele din Vechiul Testament. Prin Isus Hristos, credincioșii Noului Testament au primit un exemplu de comportament moral. Numai El este modelul pe care trebuie să-l urmăm. „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în...” – nu în Moise, nu în David, nu în Solomon, nu în Debora, nu în Ilie – ci în „Hristos Isus” (Filipeni 2,5).

Standardul nu poate să ajungă mai înalt de atât.

Începând cu capitolul 11, partea doctrinară a Epistolei către romani se încheie. Capitolele 12 – 16 prezintă îndrumări practice și observații personale. Totuși, aceste capitole concludive sunt foarte importante, deoarece arată cum trebuie să fie trăită viața de credință.

Credința nu este un înlocuitor al ascultării, ea nu anulează nicidecum obligația noastră de a asculta de Domnul. Regulile morale sunt încă în vigoare, ele sunt explicate și chiar amplificate în Noul Testament. Nu este dat niciun indiciu ca unui creștin îi va fi ușor să-și trăiască viața în conformitate cu regulile acestea. Dimpotrivă, ni se spune că uneori ar putea să fie dificil, deoarece lupta cu eul și păcatul este întotdeauna grea (1 Petru 4,1). Creștinului i se făgăduiește puterea divină și i se dă asigurarea că biruința este posibilă, dar noi continuăm să trăim în lumea aceasta a vrăjmașului și va trebui să ducem multe lupte cu ispitele. Vestea bună este că, dacă vom cădea, dacă ne vom poticni, nu suntem alungați, ci avem un Mare Preot care mijlocește pentru noi (Evrei 7,25).

1. Cum arată analogia făcută în Romani 12,1 felul în care trebuie să trăim în calitate de creștini? Cum se potrivește versetul 2 în acest context?

În Romani 12,1, Pavel face aluzie la jertfele din Vechiul Testament. Așa cum, în vechime, animalele erau jertfite lui Dumnezeu, tot așa acum, creștinii ar trebui să-I dedice lui Dumnezeu trupurile lor, nu pentru a fi ucise, ci spre a fi niște jertfe vii, consacrate în slujba Sa.

În timpul Israelului din vechime, fiecare animal adus ca jertfă era examinat cu atenție. Dacă era descoperit vreun defect, era refuzat, deoarece Dumnezeu poruncise ca jertfa să fie fără cusur. Tot așa, creștinilor li se poruncește să aducă trupul lor ca pe „o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu”. Pentru a face lucrul acesta, toate puterile lor trebuie să fie păstrate în starea cea mai bună cu putință. Deși niciunul dintre noi nu este fără cusur, ideea este că trebuie să căutăm ca viața noastră să fie cât mai fără pată și plină de credință.

Este întotdeauna foarte ușor să aducem scuze pentru păcatele și greșelile noastre. Care este scuza ta obișnuită când cazi iar și iar în același păcat? Nu este timpul să începem să lășăm scuzele și să cerem împlinirea făgăduințelor? Nu este puterea lui Dumnezeu mai mare decât scuzele tale?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să poată descrie felul în care se vede credința în viața de zi cu zi, în felul în care îi tratăm pe ceilalți.

La nivelul sentimentelor: Să cultive respectul unul față de altul și dragostea frățească.

La nivelul practic: Membrii grupei să pună în slujba bisericii lui Hristos darurile pe care le au, folosindu-le cu înțelepciune.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Daruri primite pentru a sluji altora

- De ce viața noastră ar trebui să fie o jertfă zilnică de închinare și ascultare față de Acela care Și-a dat viața pentru noi?
- Cum trebuie să fie „exprimată” jertfa aceasta de închinare și ascultare de Dumnezeu în comportamentul nostru zilnic?
- De ce este așa de important să purtăm de grijă bisericii credincioșilor lui Hristos?
- Cum trebuie să se vadă credința noastră în ce a făcut Dumnezeu pentru noi, în felul în care ne purtăm unii cu alții?

II. Sentimente: Dragostea este împlinirea Legii

- Care este legătura între sentimentul de iubire față de ceilalți și faptelele făcute cu iubire?
- În ce sens iubirea față de aproapele este împlinirea Legii?
- Care este legătura dintre dragoste și credință?

III. Practic: Pentru slujirea bisericii lui Hristos

- Fiecare dintre noi a primit un dar. Cum putem sluji și zidi biserica lui Hristos, folosind aceste daruri?
- Care sunt darurile de care avem cea mai mare nevoie în biserica noastră?
- Cum poți să îți folosești darurile cu iubire, în timp ce prețuiești contribuțiile celorlalți?

Rezumat: Când îi prețuim și îi ajutăm pe semenii noștri și le slujim cu iubire, toate acestea se constituie într-un act spiritual de închinare. Când primim prin credință darul milei lui Dumnezeu, noi arătăm dragostea și mila Sa față de ceilalți și astfel împlinim cerințele poruncii de a ne iubi unii pe alții.

În trimestrul acesta, am vorbit mult despre continuitatea valabilității Legii morale a lui Dumnezeu. În Romani, Pavel nu învață că, prin credință, Cele Zece Porunci sunt înlăturate sau anulate.

Totuși este foarte ușor să fii prins în capcana literei Legii și să uiți spiritul ei, iar acel spirit este dragostea – dragostea față de Dumnezeu și dragostea unii față de alții. Deși oricine poate să declare că iubește, a dovedi dragostea aceasta în viața de zi cu zi se pare că este altceva.

2. Cum trebuie să ne arătăm dragostea pentru ceilalți? Romani 12,3-21

Ca și în 1 Corinteni 12 și 13, după ce vorbește despre darurile Duhului, Pavel înalță dragostea. Dragostea (grecescul *agape*) este „o cale mai bună”. „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4,8). Prin urmare, dragostea descrie caracterul lui Dumnezeu. *A iubi* înseamnă a te purta cu ceilalți așa cum Se poartă Dumnezeu și a-i trata așa cum îi tratează Dumnezeu.

Aici, Pavel arată cum trebuie să fie exprimată dragostea în mod practic și apare un principiu important, și anume umilința, dispoziția de a nu avea despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine (Romani 12,3), dispoziția de a da întâietate altuia (vers. 10) și de a nu ne „socoti” singuri înțelepți (vers. 16). Esența acestui gând este surprinsă de cuvintele lui Hristos cu privire la Sine: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre” (Matei 11,29).

Creștinii ar trebui să fie cei mai smeriți dintre toți oamenii. În cele din urmă, să ne gândim cât de neajutorați suntem, cât de căzuți suntem, cât de dependenți suntem pentru mântuire, nu numai de o neprihănire care nu este în noi înșine, ci și de o putere care să lucreze în noi spre a ne schimba. Cu ce putem să ne lăudăm sau să ne mândrim, ce avem în noi înșine ca să fim îngâmfați? Absolut nimic. Să începem cu acest punct al umilinței personale, nu numai înaintea lui Dumnezeu, ci și înaintea celorlalți, și să trăim așa cum ne îndeamnă Pavel în versetele acestea.

Citește Romani 12,18. Cât de bine aplici îndemnul acesta în viața ta chiar acum? Ai avea nevoie de unele corectări ale atitudinii tale pentru a îndeplini ce ne spune Cuvântul aici?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: O relație bună cu Dumnezeu va avea ca urmare o relație plină de satisfacții cu toți cei pe care i-a creat El.

Când s-a ocupat de cauzele primare ale dezbinărilor din biserica din Roma, Pavel a scris expunerea cea mai cuprinzătoare cu privire la natura răscumpărării. Nu există niciun temei pentru superioritate în interiorul bisericii, deoarece toți, iudei și neamuri, primesc mântuirea în același fel – încrezându-se în lucrarea îndeplinită de Isus Hristos pe Golgota, pentru ispășirea păcatelor. Nu există o altă cale spre cer și nici faptele bune și evlavioase, oricât de mari și multe ar fi, nu pot să cumpere mântuirea. Această înțelegere a mântuirii constituie temelia următoarei părți din epistolă, în care Pavel schițează urmările vizibile ale lucrării harului lui Dumnezeu în viața noastră. El discută despre natura relațiilor noastre cu ceilalți credincioși, cu vrăjmașii noștri și cu autoritățile pământești. Dragostea, factorul definitoriu, este suta prin care trebuie să fie cernute toate deciziile legate de relații, dar și standardul după care trebuie să fie judecate. Legea poate să impună comportamentele de suprafață, care se văd cu ușurință, dar numai dragostea îi poate dicta inimii.

Activitate introductivă: Discutați în grupă despre deosebirile dintre două mașini care au aceeași marcă și aceeași culoare, dar una are motor, iar cealaltă nu. Apoi, cereți-le celor din grupă să compare un cetățean bun, cu un creștin condus de Duhul Sfânt. Mai întâi, discutați asemănările dintre aparențe și fapte. Apoi, despre deosebirile dintre ei.

De discutat: Deși prețuim faptele bune ale celor neconvertiți, de ce creștinii au ceva ce lor le lipsește? Când drumul este ușor (la vale), și mașina fără motor poate să „înainteze” la fel ca cealaltă, dar numai una are capacitatea de a se mișca pe o suprafață plană sau în pantă. Ce avantaje are un creștin împuternicit de Duhul față de un cetățean bun, când „drumul” devine greu?

3. Ce principii fundamentale putem să învățăm din Romani 13,1-7 cu privire la atitudinea pe care trebuie să o avem față de autoritățile civile guvernamentale?

Cuvintele lui Pavel sunt foarte interesante, deoarece el scria într-un timp când lumea era condusă de un imperiu păgân, un imperiu care putea să fie incredibil de brutal, care era decăzut moral, care nu știa nimic despre adevăratul Dumnezeu și care, peste câțiva ani, urma să înceapă o persecuție masivă împotriva acelor care doreau să I se închine lui Dumnezeu. De fapt, Pavel a fost condamnat la moarte de conducerea acestui imperiu. În ciuda acestor lucruri, Pavel îi îndemna pe creștini să fie niște cetățeni buni. Iar motivul era că principiul guvernării este rânduit de Dumnezeu. Oamenii au nevoie să trăiască într-o societate cu legi, reguli și standarde. Anarhia nu este un concept biblic.

Cu toate acestea, nu înseamnă că Dumnezeu aprobă orice formă de guvernare sau felul în care conduc anumite guverne. Dimpotrivă, nu este nevoie să privim prea departe, chiar în istoria lumii de astăzi, pentru a vedea regimuri politice brutale. Totuși, chiar în situații ca acestea, creștinii ar trebuie să respecte legile țării cât mai mult cu putință. Creștinii trebuie să susțină cu loialitate un guvern, atâta vreme cât cerințele lui nu sunt în conflict cu cerințele lui Dumnezeu. Înainte de a porni pe o cale care îl pune în conflict cu autoritățile, credinciosul ar trebui să gândească atent și cu multă rugăciune, primind și sfatul altora. Știm din profeție că va veni o vreme când urmașii credincioși ai lui Dumnezeu vor fi considerați a fi împotriva puterilor politice din lume (Apocalipsa 13). Până atunci, trebuie să facem tot ce putem, înaintea lui Dumnezeu, pentru a fi cetățeni buni în țara în care trăim, oricare ar fi ea.

„Noi trebuie să recunoaștem autoritatea omenească ca o orânduire stabilită de Dumnezeu și să învățăm că ascultarea de ea este o datorie sacră, în cadrul sferei ei legale. Dar, când cerințele ei vin în conflict cu cerințele lui Dumnezeu, atunci trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie recunoscut mai presus de toate legiurile omenești...”

Nu ni se cere să sfidăm autoritățile. Cuvintele noastre, fie ele vorbite, fie scrise, ar trebui să fie cumpănite cu grijă, ca nu cumva să se spună despre noi că am fi rostit ceva ce ne-ar înfățișa ca pe unii care am fi împotriva legii și a ordinii. Noi nu trebuie să spunem sau să facem ceva care ne-ar închide în mod necesar calea”. – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 69

2. APROFUNDEAZĂ!

Spre deosebire de învățăturile mitologice din lumea antică, învățătura biblică are întotdeauna scopuri practice. Ea a fost dată pentru schimbarea noastră, nu pentru informare sau pentru amuzament. Răscumpărarea este mijlocul prin care viața noastră poate fi schimbată. Relațiile nu sunt doar îmbunătățite, ci sunt schimbate total. Pavel începe cu stabilirea standardelor care definesc obiectivele pe care se străduiește să le atingă fiecare creștin. Realizări imposibil de atins fără puterea și conducerea spirituală făgăduite de Dumnezeu ajung acum să fie ceva de așteptat pentru fiecare credincios sincer. Cât de diferită ar fi lumea, dacă creștinii de pretutindeni ar primi aceste îndemnuri! Cât de atrăgător ar fi ajuns creștinismul, dacă viața noastră ar fi reflectat valorile acestea!

Comentariu biblic

I. Jertfe vii

(Recitește împreună cu grupa Romani 12,1.2.)

Unii au găsit în scrierile lui Pavel dualismul grecesc, presupunând că felul în care critică trupul (firea pământească) și în care înalță duhul (firea duhovnicească) indică un anume dispreț față de trupul omului. Nimic nu poate fi mai departe de adevăr. Versetele acestea subliniază importanța trupului nostru. Cu siguranță, pasajul acesta reflectă ritualurile ceremoniale de la templu, în care un animal fără cusur era ucis și jertfit Domnului. Pavel îi îndeamnă pe cititorii lui să aducă trupurile lor ca pe niște „jertfe vii”. După felul specific în care Pavel folosește cuvântul *trup*, reprezentând metaforic totalitatea existenței omenești fără Dumnezeu, este clar că apostolul nu a avut intenția de a micșora importanța spirituală a trupului. Trupul, care adăpostește însușirile noastre mintale, sociale, fizice, emoționale și spirituale, a fost supus în întregime lui Dumnezeu, a fost „jertfit”. Totuși, de la creștini se cereau jertfe vii, nu jertfe moarte.

De discutat: Ce înseamnă „o jertfă vie”? În ce fel această jertfire a eu-lui față de Dumnezeu este, din partea noastră, „o slujbă duhovnicească” (în altă traducere – „o slujbă a minții”, „logică”, „rațională”)? Care sunt caracteristicile jertfelor biblice vii – Hristos și Isaac – pe care putem să le copiem?

4. Cum înțelegem Romani 13,8? Dacă iubim, nu mai avem nicio obligație de a asculta de Legea lui Dumnezeu?

La fel ca Isus în Predica de pe Munte, Pavel amplifică aici cerințele Legii, arătând că dragostea trebuie să fie puterea care ne motivează faptele. Pentru că Legea este o transcriere a caracterului lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este dragoste, a iubi înseamnă a împlini Legea. Totuși, Pavel nu înlocuiește cerințele detaliate cu precizie în Lege cu vreun standard vag al dragostei, așa cum afirmă unii creștini. Legea morală încă este obligatorie, deoarece ea arată păcatul – și cine poate să nege realitatea păcatului? Cu toate acestea, Legea poate să fie respectată numai dacă iubim. Să ne amintim că unii dintre cei care L-au răstignit pe Hristos au fugit apoi acasă, ca să nu calce Legea!

5. Ce porunci a citat Pavel ca exemple pentru a ilustra principiul dragoste în păzirea Legii? De ce tocmai aceste exemple? Romani 13,9.10

Este interesant că dragostea nu a fost un principiu recent introdus. Prin faptul că citează Levitic 19,18: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”, Pavel arată că principiul acesta a fost o parte integrală a sistemului Vechiului Testament. Din nou, Pavel apelează la Vechiul Testament pentru a susține predicarea Evangheliei. Unii susțin că Pavel spune aici că numai cele câteva porunci menționate sunt valabile. Dacă este așa, înseamnă cumva că un creștin poate să-și necinstească părinții, să se închine la idoli și să aibă alți dumnezei în afară de Domnul? Sigur că nu.

În ce context a spus el aceste lucruri? Pavel vorbea despre felul în care ne tratăm unii pe alții. El vorbea despre relațiile personale și de aceea a precizat poruncile care se concentrau asupra acestor relații. Cu siguranță, argumentul lui nu ar trebui să fie interpretat ca și cum ar anula restul Legii (Vezi și Fapte 15,20; 1 Tesaloniceni 1,9; 1 Ioan 5,21). Mai mult decât atât, așa cum evidențiază scriitorii Noului Testament, prin dragostea față de ceilalți, noi arătăm că Îl iubim pe Dumnezeu (Matei 25,40; 1 Ioan 4,20.21).

Gândește-te la relația ta cu Dumnezeu și la felul în care este reflectată ea în relațiile tale cu ceilalți. Cât de important este elementul „dragoste” în aceste relații? Cum poți învăța să-i iubești pe alții așa cum te iubește Dumnezeu? Ce te împiedică să faci astfel?

II. Simțiri cumpătate despre sine

(Recitește împreună cu grupa Romani 12,3-21.)

După ce s-a ocupat de cauzele dezbinărilor din biserică, Pavel trece la soluții, iar acestea presupun o slujire în smerenie. Dacă vom compara această epistolă cu epistolele adresate corintenilor, vom descoperi accente asemănătoare: unitatea și importanța diferitelor „mădulare ale trupului” și faptul că Dumnezeu le-a dat daruri spirituale (charismata) credincioșilor pentru a-i face în stare să slujească bisericii cu iubire (1 Corinteni 12,12-31). Mai mult decât ospitalitatea față de credincioși, slujirea include fapte de sacrificiu de sine și bunătate față de persecutori. Fără îndoială, Pavel și-a adus aminte cum i-a prigonit el însuși pe credincioși și ce bunătate au arătat ei față de el. Darurile Duhului nu au fost date pentru slăvirea de sine, ci pentru zidirea și extinderea Împărăției lui Dumnezeu.

De discutat: Ce efect are o atitudine de umilință și de slujire iubitoare asupra unei biserici dezbinată? Care ar trebui să fie originea acestei atitudini? Cum i-ar putea privi Dumnezeu pe credincioșii care nu își folosesc darurile spirituale?

III. Relația cu autoritățile pământești

(Recitește împreună cu grupa Romani 13,1-7.)

Responsabilitatea creștinului cuprinde și relațiile cu autoritățile pământești. Vă aduceți aminte de versetul: „Dați cezarului ce este al cezarului” (Matei 22,21)? Guvernele sunt rânduite de Dumnezeu. Chiar și guvernele ineficiente sunt de preferat anarhiei.

Cooperarea cu autoritățile statului (inclusiv plata cinstită a impozitelor) este inclusă în mandatul etic creștin. Este evident că aceasta nu înseamnă compromiterea valorilor spirituale sau călcarea poruncilor divine.

De discutat: Cum stabilim condițiile în care împlinirea cerințelor divine devine incompatibilă cu interesele naționale? Care este comportamentul corespunzător în astfel de circumstanțe?

IV. Mai aproape decât am crezut

(Recitește împreună cu grupa Romani 13,11-14.)

Este interesant că prezența unui om al legii încurajează un comportament corespunzător. Fiecare șofer care ține la permisul de conducere reduce viteza excesivă când vede un ofițer de poliție. Cu siguranță, și prezența „celui drag” cere un comportament corespunzător (cel puțin în

6. Ce afirmație face Pavel în Romani 13,11?

Pavel a avut un scop foarte precis în această epistolă, și anume să clarifice pentru biserica din Roma, îndeosebi pentru credincioșii iudei de acolo, rolul credinței și al faptelor în contextul Noului Legământ. Subiectul era mântuirea și felul în care un păcătos este considerat neprihănit și sfânt înaintea Domnului. Pentru a-i ajuta pe aceia care puneau accentul numai pe Lege, Pavel pune Legea în contextul corespunzător, arătând care este rolul ei. Deși, ideal vorbind, chiar și în vremurile Vechiului Testament, iudaismul a fost o religie a harului, totuși legalismul a apărut și a făcut o mulțime de pagube. Cât de atenți trebuie să fim, ca biserică, să nu facem aceeași greșală!

7. Despre ce eveniment vorbește Pavel în versetele 11-14 și ce ar trebui să facem noi în așteptarea acestui eveniment?

Pavel le spune aici credincioșilor să se trezească din somn și să se pregătească, deoarece Isus va veni curând. Faptul că lucrul acesta a fost scris cu aproape două mii de ani în urmă nu contează. Noi trebuie să trăim mereu în așteptarea apropiatei reveniri a lui Hristos. Atât cât ne privește pe noi, din punct de vedere al experienței noastre personale, revenirea Sa este la fel de aproape ca posibilitatea morții noastre. Indiferent dacă săptămâna viitoare sau peste patruzeci de ani vom închide ochii în moarte, indiferent dacă dormim doar patru zile sau patru sute de ani, nu este nicio deosebire pentru noi. Primul lucru pe care îl vom ști va fi a doua venire a lui Isus. Având în vedere că moartea este mereu posibilă, la fiecare pas, pentru fiecare dintre noi, timpul este cu adevărat scurt, iar mântuirea noastră este mai aproape de noi decât la început, atunci când am crezut.

Deși în Romani Pavel nu tratează prea mult a Doua Venire, în Tesaloniceni și Corinteni se ocupă mai detaliat de subiectul acesta. În cele din urmă, acesta este un subiect crucial în Biblie, îndeosebi în Noul Testament. Fără el și fără speranța pe care o oferă, credința noastră este realmente lipsită de sens. În cele din urmă, ce înseamnă „îndreptățirea prin credință” fără revenirea lui Isus, care aduce acest adevăr minunat la realizarea deplină?

Dacă ai ști cu siguranță că Isus vine luna viitoare, ce ai schimba în viața ta și de ce? Prin urmare, dacă crezi că trebuie să schimbi lucrurile acestea cu o lună înainte de a veni Isus, de ce nu le-ai schimba acum? Care este deosebirea?

perioada curteniei!). Pavel se referă la „apropierea” revenirii lui Hristos ca fiind o motivație pentru o viață neprihănită. Prin urmare, „Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă” (vers.13).

De discutat: Ce anume ne oferă o motivație mai puternică pentru a trăi o viață de creștin – a doua venire a lui Hristos sau prezența Sa zilnică în viața noastră?

3. APLICĂ!

Misiunea omului de a-I da slavă lui Dumnezeu și de a trăi în armonie cu făpturile create de El este cuprinsă într-un singur cuvânt: dragoste. Comportamentul omenesc este influențat de factori multipli și nu reușește să dea pe față tot ce este în inimă (vezi Matei 7,22.23). Adesea, „fapte” extraordinare sunt motivate de scopuri egoiste. Comportamentul și aparențele trebuie să fie înlocuite de o religie adevărată a inimii. Dacă pretențiile fariseilor nu sunt depășite de consacrarea noastră, nu vom intra niciodată în Împărăția cerurilor. Orice nu atinge înălțimea standardului dragostei adevărate nu este satisfăcător nici pentru Dumnezeu, nici pentru noi.

Întrebări pentru meditație

1. Cum sunt reîncărcați spiritual creștinii?
2. Cum primesc ei îndrumările Creatorului?
3. Ce experiență trebuie să înlocuiască religia aparențelor, care este goală pe dinăuntru?

4. ILUSTREAZĂ!

Cum poate dragostea să „împlinească” Legea lui Dumnezeu în experiența noastră, așa încât viața noastră să fie plăcută lui Dumnezeu și plină de satisfacții pentru noi? Discutați despre darurile spirituale în contextul întrebării precedente pentru a introduce activitatea finală. De ce dorește Dumnezeu să folosim darurile acestea pentru slava Sa? Ce satisfacție personală ne aduce folosirea aptitudinilor noastre?

Activitate: Recitește Romani 12,6-8. Enumără diferitele daruri menționate. Invită-i pe membri să observe, în săptămâna următoare, diferite activități despre care cred că ilustrează darurile enumerate și să discutați despre ele în ocazia următoare.

Pentru studiu suplimentar: *Patriarhi și profeți*, cap. „Cortul și serviciile lui”; *Mărturii*, vol. 5, ediția 1998, p. 575, 576; *Mărturii*, vol. 6, ediția 1992, p. 363, 365; *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, cap. „Spiritualitatea Legii”.

„În Biblie este descoperită voia lui Dumnezeu. Adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu sunt cuvintele Celui Preaînalt. Cel ce face din adevărurile acestea o parte a vieții lui ajunge o făptură nouă din toate punctele de vedere. El nu primește puteri mintale noi, dar întunericul care i-a încetșosat înțelegerea prin neștiință și păcat este îndepărtat. Cuvintele ‘Vă voi da o inimă nouă’ înseamnă ‘Vă voi da o minte nouă’. O schimbare a inimii este însoțită întotdeauna de o convingere clară a datoriei creștine, o înțelegere a adevărului. Cei care acordă Scripturilor o atenție însoțită de rugăciune vor obține o înțelegere clară și o judecată sănătoasă, ca și când, prin întoarcerea la Dumnezeu, ar fi ajuns la un nivel mai înalt de inteligență”. – Ellen G. White, *My Life Today*, p. 24

„Domnul... vine în curând și noi trebuie să fim gata în așteptarea arătării Lui. O, cât de măreț va fi să-L vedem pe El și să fim salutați ca mântuiți ai Lui! Multă vreme am așteptat, dar nădejdea noastră acum e pe cale de a scădea. Dacă am putea doar să-L vedem pe Împăratul în frumusețea Lui, am fi pentru veșnicie fericiți. Îmi vine să strig: ‘Mergem spre casă!’ Ne apropiem de timpul când Domnul Hristos va veni cu putere și mare slavă, spre a-i lua pe răscumpărații Săi în locuințele lor veșnice”. – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 8, p. 253

Întrebări pentru discuție

1. Discută, în grupa ta, întrebarea de la sfârșitul studiului de joi. Care au fost răspunsurile date de ceilalți și cum le-au susținut?
2. Modalitatea în care trebuie să fim cetățeni buni și creștini buni poate să fie uneori foarte complicată. Dacă ar veni la tine cineva să-ți ceară sfatul cu privire la ceva ce crede că este voia lui Dumnezeu, chiar dacă lucrul acela l-ar pune în conflict cu guvernul, ce sfat i-ai da? Ce principiu trebuie să urmezi? De ce acesta este un subiect pe care ar trebui să-l tratăm cu seriozitatea cea mai mare, cu atenție și rugăciune? (În cele din urmă, nu oricine este aruncat în groapa cu lei iese afară nevătămat.)
3. Ce este mai greu de făcut: să respecti cu strictețe litera Legii sau să-L iubești pe Dumnezeu și pe ceilalți necondiționat? Ai putea să susții că întrebarea aceasta prezintă o alternativă falsă? Dacă da, de ce?

Converțiți plini de entuziasm

Când un grup de credincioși a dorit să înființeze o biserică nouă într-o suburbie din Chennai (fost Madras), India, câțiva membri ai bisericii au format grupe de câte doi și au mers în vizită din casă în casă, în acea zonă. În timpul vizitei, i-am cunoscut pe Elkana și Jeba-Kumari.

Elkana și soția lui erau creștini devotați și membri activi într-o biserică carismatică. Ei administrau un cămin pentru copiii săraci, susținut din donațiile altor credincioși. Totuși, au fost binevoitori să asculte când le-am citit din Biblie și le-am explicat punctele de credință ale adventiștilor.

I-am vizitat pe Elkana și Jeba-Kumari în fiecare săptămână, iar ei au început să frecventeze Biserica Adventistă. După un timp, au fost botezați.

Acest cuplu consacrat le-a spus membrilor familiei despre decizia de a deveni adventiști de ziua a șaptea. Le-au împărtășit ce au învățat din Biblie și ce nu cunoscuseră înainte, iar unele dintre rudele lor au început să frecventeze biserica împreună cu ei.

Pastorul i-a invitat pe Elkana și pe soția lui să-și mărturisească credința în zona unde locuiau, iar ei au fost de acord. Timp de șase luni, pastorul i-a învățat cum să prezinte Cuvântul lui Dumnezeu și i-a îndemnat să invite oamenii la biserică. Apoi, ei au continuat singuri.

Elkana și Jeba-Kumari și-au început noua misiune cu energie, iar în zece luni, douăzeci și opt de persoane din vecinătatea lor frecventau Biserica Adventistă. Din acest grup de credincioși s-a format o comunitate nouă, în care se află acum mai mult de treizeci de persoane. Ei nu au o biserică în care să se închine și trebuie să se adune într-o cameră închiriată.

Jeba-Kumari este o câștigătoare de suflete plină de succes, iar cei doi continuă să le împărtășească credința lor celor pe care îi întâlnesc. Ei speră să găsească un teren și să construiască în curând o biserică pentru mica lor comunitate, știind că, atunci când vor reuși, numărul de membri va crește.

Între timp, membrii din biserica inițială, care făcuseră vizite mai întâi în cartierul lui Elkana, s-au mutat într-un alt cartier pentru a câștiga mai multe suflete pentru Hristos. În felul acesta, lucrarea în marele oraș Chennai înflorește.

G. Devadass este pastor în Chennai (Madras), India.